

[Aksel Larsen.]

Vagt i Modstæning til den 2-skiftede Vagt, som Dæksfolkene har nu. Der var saa meget mere Grund til at opfatte Statsministeren saadan, som han udtrykkeligt, vendt mod Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, sagde, at i Stedet for at tale om Mindegave til torpederede Søfolks efterladte, skulde man give Søfolkene deres Belønning i levende Live. Med denne Motivering opfordrede Statsministeren til, at det ærede Medlem Hr. Brorsen skulde være behjælpelig med at skaffe Søfolkene en fornuftig Arbejdstidsordning.

Udtalelserne her i Tinget fremkaldte nogen Pressediskussion, idet visse Blade besynderligt nok gjorde sig til Talsmænd for den Opfattelse, at det var Søfolkene, som aldeles ikke vilde have forkortet Arbejdstid, de havde selv modsat sig, at Arbejdstiden blev forkortet. Denne Diskussion blev imidlertid bragt til Ophør ved den højtærede Søfartsministers Udtalelse den 14. November. Jeg henviser ogsaa til disse Udtalelser, de findes paa Sp. 823 og følgende Spalter i Folketingstidenden. Jeg forstaa, at den højtærede Minister mener, at jeg har været lovlig skarp eller, om jeg saa maa sige, lovlig kategorisk i mine Udtalelser, naar jeg har karakteriseret hans Tale saadan, at han kategorisk erklærede, at der kunde ikke være Tale om at give Søfolkene forkortet Arbejdstid. Ja, jeg har omhyggeligt gennemstuderet Ministerens Tale den 14. November og kan ikke se, at jeg har skudt over Maalet.

Ministeren udtaler, at af en Række forskellige Aarsager, men i det væsentlige fordi Skibsfartsselskaberne ikke har Raad, kan man ikke for Tiden gennemføre nogen forkortet Arbejdstid for Søfolkene, det maa stilles i Bero til visse senere Tider. Det forekommer mig, at dette er stik imod den Opfattelse, Statsministeren gav Udtryk for, at Søfolkene burde have deres Løn, den forkortede Arbejdstid, i levende Live, og jeg tror ikke, Sagen bliver let at diskutere, hvis man skal diskutere den paa Grundlag af, hvad der paa et eller andet ubestemt fremtidigt Tidspunkt maatte blive paa-tænkt at indføre. Jeg tror, man er nødt til at beskæftige sig med, hvilke Hensigter man har nu.

Som jeg sagde, gav Søfartsministeren i det væsentlige den Begrundelse, at Skibsfartsselskaberne ikke havde Raad. Jeg henviser desangaaende til Ministerens Udtalelser Sp. 824—25 i Folketingstidenden. Ministeren siger her, at en Arbejdstidsforkortelse for Dæksfolkene vil medføre en

saadan Udgiftsforøgelse for Skibsfartsselskaberne, at Fragterne maa sættes i Vejret, og Følgerne bliver Prisstigninger herhjemme, og senere siger Ministeren, at paa Grund af Minefaren er det nødvendigt at træffe ekstra Sikkerhedsforanstaltninger, bl. a. at have ekstra Folk til Udkig og Vagt paa Skibene. Dette medfører ogsaa forøgede Udgifter, og hvis man vil gaa til at give Dæksfolkene 3-skiftet Vagt og ordne Askehivningsspørgsmaalet for Fyrbøderne, bliver det nødvendigt at slække disse Sikkerhedsforanstaltninger. Det vil, saa vidt jeg forstaa Ministeren, være fuldkommen umuligt for Rederne at faa Raad til begge Dele. Nu maa jeg sige, at Offentligheden i Almindelighed og Søfolkene i Særdeleshed har et noget andet Indtryk af Skibsfartsselskabernes Indtjeningsevne og økonomiske Forhold end det Indtryk, man fik af den højtærede Søfartsministers Tale. Paa den anden Side, Ministeren har naturligvis økonomiske Kendsgerninger, hvorpaa han bygger sin Opfattelse, og da det er et meget betydningsfuldt Spørgsmaal, vil jeg mene, det vil være rigtigt, at Tinget bliver bekendt med disse Kendsgerninger. Det er derfor, vi har stillet vor Forespørgsel til den højtærede Minister, og jeg beder Ministeren for Handel, Industri og Søfart om at besvare følgende: Hvilke Oplysninger kan Ministeren give Folketinget om dansk Skibsfarts Indtægter, Udgifter, Brutto- og Nettooverskud?

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Idet jeg ganske ser bort fra Spørgsmaalet om Bemanding og Arbejdstid om Bord, hvilke Spørgsmaal jeg har taget Stilling til paa et tidligere Tidspunkt under Finanslovdebatten og saa sent som i Gaar, skal jeg med Henblik paa den stillede Forespørgsel give nogle Oplysninger, saa godt som det er muligt efter de forløbne tre Maaneders Krigstilstand.

I Aaret 1938 var den danske Handelsflaades samlede Fragtindtægt ca. 280 Mill. Kr., heraf hidrørte ca. 200 Millioner fra Fart mellem udenlandske Havne. Af Dansk Dampskibsrederiforening er udarbejdet en Oversigt over 15 af de største og mest betydende Rederiers Bruttoindsejling og Driftsudgifter, og af den fremgaar det, at Udgifterne andrager ca. 73 pCt. af Bruttoindtægten, saaledes at der af Fragten bliver 27 pCt. tilbage til Afskrivning paa Skibene, Henlæggelse til Reserve, Administration og Udbytte til Aktionærerne. Den Del af Aaret 1939, der var forløbet, inden Krigen udbrød, var i Almindelighed for dansk Skibsfart omtrent paa Højde med det foregaa-